

Dárek pro Ježíška

Dva misionáři přijali pozvání přijet do Ruska vyučovat morálku a etiku. Na svých cestách se dostali i do jednoho dětského domova. Tam žila asi stovka chlapců a dívek, kteří nikoho neměli. Z toho domova pochází následující příběh.

Dětský domov jsme navštívili v době vánočních svátků. Děti poprvé slyšely tradiční vánoční příběh, jak Marie a Josef přišli do Betléma, kde nemohli najít žádný hostinec, kde by se ubytovali, a tak skončili ve stáji, kde se narodil jejich prvorozený syn. Rodiče jej položili do jesliček a dali mu jméno Ježíš. Během příběhu děti a personál domova pozorně naslouchaly. Děti dávaly pozor, aby jim neuniklo ani slovo. Na konci příběhu jsme jim rozdali čtvrtky papíru a žluté papírové ubrousky a poradili, jak vyrobit jesličky.

Děti opatrně trhaly ubrousky na proužky a jesličky pomalu dostávaly svůj tvar. Z plstěné látky si každé dítě vystříhlo děťátko a z kousků flanelu vyrobilo Ježíškovi přikrývku.

Pomalu jsme procházeli mezi nimi, abychom pomohli, bude-li třeba. Naši pozornost upoutal asi šestiletý Míša, který už své dílko dokončil. V jeho jesličkách však ležela dvě novorozeňátka. Přivolali jsme překladatele, abychom se chlapce zeptali, proč jsou děťátka dvě.

Míša vstal, podíval se na dokončené dílo a začal téměř doslovně opakovat celý příběh o narození Ježíška. Byli jsme překvapení. Přestože slyšel příběh poprvé, zapamatoval si každý detail. Když došel k části, jak Marie dítě zavinula do plenek a položila do jesliček, vyprávění neskončilo. Chlapec pokračoval: „Když Marie položila děťátko do jesliček, Ježíšek se podíval na mě a zeptal se, jestli mám místo, kde mohu zůstat. Řekl jsem mu, že nemám maminku ani tatínka, nemám žádný domov. A Ježíš mi řekl, že mohu zůstat s ním. Odpověděl jsem, že to nejde, protože pro něj nemám žádný dárek jako ostatní. Ale chtěl jsem moc zůstat s Ježíškem, a tak jsem přemýšlel, co bych mu mohl dát. A tak mne napadlo, že bych mu mohl dát trochu svého tepla. Pomyslel jsem si, že by to nebyl špatný dárek. Zeptal jsem se Ježíška: „Když tě budu zahřívát, stačí takový dárek?“ A On mi odpověděl: „Jestli mě budeš zahřívát, tak to je ten nejlepší dárek, který mi můžeš dát.“ A tak jsem se dostal do jesliček vedle Ježíška a on mi řekl, že s ním můžu být stále.“

Když malý Míša skončil své vyprávění, měl oči plné slz, které mu stékaly po tvářičkách. Dlaněmi si přikryl tvář, sklonil hlavu na stůl. Zatímco vzlykal a plakal, jeho ramínka se chvěla.

Míša právě našel někoho, kdo jej nikdy neopustí. Někoho, kdo mu nebude ubližovat, ale bude ho mít stále rád. Našel někoho, s kým může zůstat navždy.

novinový článek převzatý z internetu

